

tõssi et innimeste rummalusse ja holetus-
se läbbi nisuggused nuhtlused mitto kord
lalemale lähhevad mis meie targa nou
läbbi olleksime woinud ennestest ja teis-
test ärrakánada; ja sepárrast on Jum-
mal meile meelt ja moistust annud. Teie
prugite sedda wanna sanna; se on Jum-
malast lodud, kúul mitto kord kurjaste.
Wata siis kui Innimenne teeb mis ta
kohhus on, mis Jummal sanna ja meie
õige, wagga nou ja moistus meid õppe-
tab, ja melle siis üks haigus ehk mu wil-
letsus tulleb, siis woime sega omma süd-
dant trööstida, et se on Jummalast lo-
dud. Agga kui innimenne liigjulge ehk
holetu on, omma rummala ja kurja me-
lega otsekohhe peale káib, ei ühtegi táhhe-
le ei panne mis kassuks ehk kahjuks woiks
tulla, ei púa ennast kurja ja kahjo eest
hoida ja head sada, lähhidelt kui innimen-
ne ei te sedda mis ta kohhus on, ei sedda
mis

mis Jummal sanna ja õige innimesse
meel ja moistus õppetab, siis teeb temma
patto Jummal wastu, kui ta hádda ja
willetsusse ja nuhtlusse aial ütleb: se on
Jummalast lodud. Ei mitte sa iski teg-
gid ennesele sedda. Se on sinno hole-
tusse ja sinno patto sú et sind nenda nuh-
heldakse.

Jummal olgo fidetut meie sõa-wáage-
de hulkas ei ole mitte kuulda olnud et sel-
le kurja tõwresse paljo olleksid surnud.
Sest olli pahha et need Rekrutid ja keik-
les Wenne. Maalt sõa-wáe jure piddid
minnema ja seált seie tulles, nüüd ei
woind otsekohhe tulla, wáid piddid kau-
gel ümb-ekáima, ja hásti járrele kátsutud
sama, kas neil wahhest ka káts kúlges ol-
li, ja se läbbi tulli kúul mitto kord wiw-
tus. Aga se läbbi náitis Jummal et
keik abbi temma káest tulles, ja et se kei-
gewága